

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rasta male stvari, a nozloga sve pokrvari“ Nar. Peš.

Predplata s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za celu godinu; listomerno 1 for., a seljake 50 novč. za pol godine. Izvan Carerina višo poštarina. Daje se najto najmanje 3 seljake to su rođbi, da im list seljome svim ukupno pod jednina zarotom i imenom, davat čemo za 70 novč. na godinu srakome. Norci se šalju kroz poštarinu Načelnice. Ime, prezime i najbliža Postu valja jasno označiti. Komu List nedođu na vrijeme, neka to javi odpravnictvu u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisav izvana Reklamacija. Tko List prima i doli, ako je poštom, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

nalaza se

Tipografa Figli di G. Amali, via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju plaćeno poštarine. Višeti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izvanku, naimo prama svojoj vrijednosti i smieru oroga lista. Ne-podpisani se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadanja i čisto sukromne stvari neimalo mješta u ovom listu. Priobčena se pisma isključuju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 novč., a svaki redak svitše 6 novč.; il u slučaju opetovanja po što se pogodilo oglašnik i odpravnictvo. Dopisi se neručaju. Uredništvo i odpravnictvo, osim izvanrednih slučajevah, nedopisaju, nego putem svoje Listarnice.

Tabor sloveno-hrvatski

U DOLINI.

Pod tim naslovom opisnje „Adria“ od 29. t. m. naše pučki sastanak ovako:

Patriotična demonstracija, kako ju je obćalo slovensko društvo „Jednost“, bila je da nemože ljepša i po broju učesnikah i po oduševljenju, kojim su se prihvatile znamenite odluke i po zamjernom redu, kojim je sve isto. Osam tisućah, drugi kazu deset tisućah, bijaše jih pripjelo iz okolice Trsta, iz Istre, iz Gorickoga.

Dolazili su u četah, a pred četami po najviše pjevački sborovi, koji pjevahu rodoljubne pjesme. Sela, koja bi putem prošli, i Dolina primise jih svini mogućimi prikazi ljubavi: slayoluki, zastavami, mužari, živio-klici.

O trih popodne sva ta silesija kao sgustnuta pala je na trg u Dolini, u kuće i na kuće oko trga; i prije svega iz osam tisućah grlahi zaori „Bože živi“. Podpredsjednik društva gosp. Ante Dolenc pozdravi skupštinu i prikaže joj vladinoga komisara viteza Jetlinara, kotarskoga kapitana u Kopru, koji je takodjer prihodnike pozdravio.

Govorio je preč. Jan dolinski dekan, i razložio je, što su Slovenci u zgodovini i budućnosti države, te podbođe prisutne, neka budu i unapred vierni cesarstvu i svjetloj glavi cesarstva. Na to poče dnevni red, koga je prva i naj znamenitija točka bila adresa viernosti i odanosti, da se pošalje kruni.

Ntreba ni spomenuti, da su svi ti i sljedeći govori primljeni bili gromovitim živio, i drugim isto tako očitimi dokazi veselja i otacbeničtva.

Adresu viernosti pročitaše je podpredsjednik Dolenc. Evo kako se glasi:

„Vaše Posvećeno Ces. Kralj. Ap. Velič. i

Slovenci i Hrvati Primorja, sakupljeni na tabor u Dolini, častno se klanjaju pred prestolom Vašeg Veličanstva, te očituju najtoplija čustva odanosti, poslušna i nekončane viernosti prema slavnom prestolju Vašeg Veličanstva. Ovo doba povjestnice, gdje se tolike zgode zgdajaju, gdje naša junacka vojska, a s njom i braća i sinovi naši slavno se borahu za pravo i čovječnost, te novimi lovor-vienici okitiše slavnu krunu Hasburzko-Lorensku, naša su sreća puna veselja i dobre volje, jer u slavi vrhovnog vladara i naša se slava odražuje. Povjest piše nezbrisivimi slovi u svoju knjigu te sjajne bojeve, jer su se bili za najsvetije svrhe.

Ali dok se mi veselimo dobitku dvijuh liepih zemaljah, malena jedna i slabo napućena stranka druge narodnosti gleda ogorčiti otu našu radost, čineći djela, koja moraju razsrditi svakoga viernoga građanina. Kako se naša sreća neotvaraju svim tim napastim, i njihovim konačnim svrhah, koje idu proti sreći države, i buduće se čine samo zato, da se kod previšnjega prestola krivo sudi o našoj nepomichnoj viernosti, to mi od ovoga tabora očitro proglasujemo, da čemo onu odanost, koju smo od djedovah svojih nasljedili i uvijek u sreih obranili, posvećena vierno i pripravno cilu prenesti na potomstvo naše. Koliko li nam je sveta i mila, i kako topla čustva izpovjedamo za cesarsku i kraljevsko Vaše Veličanstvo, dokazali smo u predvečerje rođjenana Vašeg Veličanstva, našega gospodina i Cesara tim, da smo na svih gorah i brdih uzduž talijanske medje i po svojoj morskoj obali upalili kresove, kojim se oduševljeni naši glasovi pridružuje, jer su živio-klici iz naših prsijuh odmjevali daleko tamo preko medje.

Izvolite dakle Vaše cesarsko i kralj. ap. Veličanstvo, naš vrhovni gospodine i Cesare, primiti od hrvatskoga i slovenskoga puka ovdje sakupljenoga, ovo očitovanje najveće viernosti, odanosti i privrženosti.

Da Bog zaštitu, da Bog blagoslovi Vaše Veličanstvo!

Iz Tabora u Dolini dne 27. oktobra 1878.“

Kad se je to pročitalo udari tabor u bezkonačno klicanje. Napokon kad se malo smiriše, i kada je došlo do glasovanja, tisuće i tisuće rukah dignulo se i mahalo u znak odobrenja, a da se još bolje znade, čemu je ono mahanje, to nepregledna množina opeta zapjeva carevku oduševljenjem, kojega nije moći opisati.

Druge točke drevnoga reda bijahu o tjelesnom i duševnom boljku sloveno-hrvatskoga pučanstva u Primorju, te su odnosne odluke primljene bile u jedan glas.

Na Drobčev predlog izrekla se je želja da se zemaljska zastupstva od Trsta, Gorice i Poreča sdrže u jedan jedini sabor, preporučilo se zemaljskim zastupnikom, da tvrdo rade za to ujedinjenje, i protestovalo se je proti razširenju grada Trsta (u okolici), kako se je nedavno u saboru odredilo.

Po predlogu Persičevu odlučilo se je zahtjevali, da se poveća broj slovenskih školah u Trstu i Istri; izrekla se je želja, da se neodobri školski pravilnik, kako ga je nedavno predložio školski odbor občinskog savjeta Tršćanskog.

Poslednja točka dnevnoga reda bijaše o zaganjanju Krasa. O tom je obrazložio gosp. Klauzner iz Gorice. Po njegovoj misli bi se občinsko tnalno imalo podieliti pojedinih kmetom, a nešto ostaviti obćini, i obe zadužiti, da to sumom zasade; onda bi trebalo dieliti darove,

i neko vreme oprostili od poreza za osumljene strane. I u tom smislu prihvatila je skupština resoluciju.

Izčrpivši tako dnevni red, tajnik Jedinstva gos. Dolnar pročita telegram, iz raznih stranah. Bijaše jih do trideset.

Tim se sve svršilo, al još jednom bude zapjevana cesarska pjesma, za kojom su u rodoljubne pjesme udarila razna pjevačka društva, što se desijahu na saslanku. Iza dva dobra sata, išla je tu nepregledna množina od trga na putove, u kuće, na bližnja polja i krčme, te se podieli u družtvanca i čete u kojih se je dalje razpravljalo one točke, naprijalo, Cesaru nazivalo „Živio“ i pučka pjesma pjevala.

Kad je noćja pala, svaki ode svomu dvoru pozdravljajući jedan drugoga, i u liepu skladu sela prelazeći, jer su znali, da što bude čednjia, to će veća biti njihova demonstracija.

Dokazalo se je opeta jedanput, da u ovoj zemlji još gospoduje čustvo starostavne viernosti prama cesaru i iskrene privrženosti prema državi; te kako bi si mućna posla napratio onaj, koj bi htio da na temelju lažnih datah protivno dokaže.

OOČE BLEIWEIS.

Kranjska zemlja, naša posestrima, slaviti će dne 19. ovoga mjeseca veliko slavje. U duši i sreću valja da se i mi tomu slavju pridružimo. Zašto? Jer će se onaj dan spominjati sedamdeset godina života čovjeku jednomu, koj je u prozorje našega slovinskoga dana ustao i do danas neumorno posluje za boljak svoga puka!

Ima ljudi, koji se duboko nekud zamisle i načine nazrevaju, kako bi narodi ljepše imali živiti. Udubiv se u

PODLISTAK.

VELIKI ZAKON.

PREVOD.

Za prvih franačkih kraljevah, kad većina njihovoga puka još neznaše za rieč Krstova, živio je starac jedan po imenu Novar, koj bijaše čuo rieč božju i nastojao, da ju razumije.

Nemarež za griešne naslade svjetovne, odmaknuo se je na jedno samotno brdašće, tamo negdje, gdje su danas vidi Lilbon. Tu si je sagradio zemljenu kolibu i pribivao u njoj nebaćev se drugim, nego kako bi si podignuo i oplemenio dušu.

Tako se je po silenom promišljanju i molitvah pred Novarom razgrao onaj puteni zastor, što ljudem sakriva nevidljivi svijet, te se je on mogao nazrieti u pribođe nebeske; ali zato nije ni zemlje pustio s vida. U isto doba čudio se je divotam stvorjenja vidljivoga i stvorjenja tajnoga. Oko mu je plandovalo po gorah, po livadah, po vodah, pak podižuć se više, viđio bi krajove, kuda obletaju posli

božji, pak još se više podižuć vidio bi vrata nebeska, na kojih stajao arhandjeli, čno bi i Zubor vodenih izvora i glas herubinah i hošana blaženih pred prestoljem Vjokovitoga.

Andjeli bi mu hranu donosili i razgovarali bi se s njim o svem, čega ljudi neznaju; tako su mu dani prolazili, kao da je neprestano začaran. Priučen životu čistih duhovah, čutio je, da se sve taštine zomaljske malo po malo u njem guba kao bliede zvjezde, kojih prod suncom ponestaje. I ponosan kako je bio, što mu se je razum podignuo vrhu stvari navadnih, htio je po njem unići u ostajstva božja. Slušajući ovaj žamor zemaljski, tu vječnu pjesan stvorjenja na slavu stvoritelja, bez prestanka bi govorio: — Ah da mi je znati, što govore ptice kad pjevaju, vjstirići kad lahore, kućci kad zuje, valovi kad buče, andjeli kad nebesne pjesni pjevaju! U tom bi se imao čuti veliki zakon, koj svietom ravna. — Ali za ludu mu se je duh mućio, da unidje u takove tajne; sav trud bijaše uzaludan; a on je sve oholiji bivao; jer razum, koj samotna raste, podoban je stablom u gori, koja nemogu razširiti korenja, ako ne do sve okolo sebe uguše; da od razuma bude dobra ploda, treba da ga rose od sren zaljevaju.

Jednog dana snašo se sa brdašća, koje se je uvijek zelenilo, da predje dolinu, što onda

bijaše pusta od zimo. Tu sa strane zagleda, gdje ide mnogobrojna četa vojnikah, što su vodili na sohe jednoga zlotvora; Seljaci su se strkivali, da vide proč toga zlotvora i sve na glas pripovjedahu njegove zločine. Ali se osudjeni posunjihivaše slušajući jih, i činilo se, kao da je ponosan sa počinjona zla, kamno li da bi se htio spokorit. Napokon čim je prispio do pustinjaka stade na jednom i povio veselo:

— Stani ovamo, svati čovječe, i daj oprostni poljubac meni, koj idem mrieti! Ali Novar razljučen odmakne se: — Ajde na smrt, nesrećniče; čiste ustno nosimju se taknuti jednog prokleznika!

Zločinac nareče ništa i ode napred, a pustinjak još sav nemiran povrači se u svoju saminu. Kad je došao tamo, stade osupnjen. Stabla, koja su se pred andjelom uvijek zelenila, bijahu gola, kao ona u dolini. Tamo gdje pred malo časa cvatjahu šipke, bielila so je slana, i kroza suhu mahovinu svuda provirivalu puste stiene.

Novar čekaše nebeskog andjela, koj mu je svakog dana donosio hranu, da sazna zašto se je to tako promjenilo; ali andjel božji nedodje; nevidljivi svijet zatvorio se je za Novara; on je opeta pao u nevolje i neznanje ljudsko. Razumio je da ga je bog kaznio, al se nije

greha domišljao. Medjutim izručio je na volju božju, i kleknuv na brdašću reče: „Kad sam te uvredio, moj stvoritelju, to mi je za pokoru samom sebi kaznu napratio. Od današnjeg dana ja ostavljam samotnu moju i kunem se, da ču se potucati širom biele svieta, i da neću nikada od dan počinati, dokleđod mi nebudes vidljivim znamenjem posvjedočio, da sam zavredio milosrdje tvoje.“

Na te rieči uze Novar pustinjako zvonca, časoslov na željezno zapone, i palicu od božjeg drveca, opasa si bedra kožnatim pasom, priputi savade, i gledajući, kao na pozdrav brdašće, uputi se prema poluočku, koj kasnije nazvaše Zoznetik. Ali u tom kraju, što je danas pokriven seli, soćaljiami i žitom, onda još nebijahse puta, nego što bi si divja zvjeran prokrlila. Tu si morao prehoditi vode, pragaziti moćvare, prehoditi lečine, a mućno bi našao gdje i gdje kakovo lukavno probivalište, od kud bi te gospodari često potjerali. Ali je Novar veselo podnosio sve trude i nevolje. Nije na drugo mislio, nego da opet bogu omili, zato je mirno podnosio muke i strpljivo propone.

Tako dodje svo do kraja polnotoka, nedaleko od onuda, gdje se je do mala podigla glasovita opatija Zumiečka.

Tu se je za onda širila šuma, gdje se sakrivalu gusari, koji na lagahnih žukovih

svoje promišljaje, opaze da su daleko daleko od svojih bližnjih i mukom mučeć život proborave, te u grob legnu srditi, što jih nezahvalan Izrajil nije razumio.

I takovi su nam ljudi na slavu, ako jih imamo; i s njimi ćemo se ponositi, ali samo da možemo svietu pokazati, kako su krepki mozgovi, kako je jaka duša slovinska!

Ali prava korist nam je od onih, koji prosvjetliji se lučju nauke, koliko jim je sreća dala, gledaju svimi silami, da ono u puk pretoče, da puk istinu spozna. Tako je činio čovjek, koga se onaj dan slavi sedamdesetogodišnjica.

Naša braća u Kranjskoj i bližnjih zemljah bijahu pod Niemci u svem i svačemu. Domaći jezik bio je zaboravljen i tko je hotio komad hljeba, morao se je ponjemčiti u misli, u govoru, u činu.

„Novice“ Janeza Bleiweisa, koje svi dobro poznamo, kao djevojačka duša kucnuše na svačija vrata, nudeći bogate miloše: luč nauke neukim, i to u narodnom u pučkom jeziku. Jezik je puku omilio kao svetinja zaboravljena, jer mu je u dušu govorilo; stalo se je napredovati. I seljak i zanatnik nalazili su u domaćoj knjigi duševne hrane i pouke za bolji život tjelesni. Svećenici bili su uz Bleiweisa prvi pomagači, jer je i to djelo bilo od vinograda gospodnjega.

Čitaonice dadeše sastanke i odjeknuše domaćom pjesmom, društva štampahu dobre knjige, na biralištih biralo se u sabore domaće ljude. Oče Bleiweis bio je svagdje prvi; ime oca narodova, kojim su mu neki podrugivali, on je zaslužio u potpunju mjeri, ter tim imenom će mu se i protivnici morat pokloniti onoga veseloga dana.

I ove godine starac kakov je, javio se je u saboru i hotio da se spravi pismo na cesara, neka bi u svoje savjete uzeo ljude, koji će jednako raditi za sve narode carstva.

Malen puk Slovanski danas na stotine tisućah čita knjige u svojem jeziku. Jezik, koga je Bleiweis uz dobre pomoćnike uskrisio, da se za korak napred pomakne, bit će ovaj isti, kojim pišemo mi — bit će jezik hrvatski. Bleiweis je zametnuo naše jedinstvo u jeziku; od onda se i našo misli ujedinjuju, sve drugo doći će vremenom.

Govori pismo „danah godina naših u svem ima do sedamdeset, a u jačega do osamdeset, i sam je cvicit njihov muka i nevolja“. Muka i nevolja i trpez možda, koj si za svoga vieka, plemeniti starče, podnosio sve je urodilo nevenčevicem na polju narodnjem.

Tko se je prvi podigao, da narod otme od tudnjiske struje? tko je u div-

nih onih stranah sponinjao braću Hrvate, u nevolji pomoćnike? tko je dao simbol jedinstvu u dobi najvećega uzbita narodnjega, kad su zabanili Jelačića? Tko je kasnije muzevevoj od tebe snosio plodove gorkih prevarah, nego Ti Bleiweis i „Novice“ Troje?

Zato ti evo mi Hrvati od jadranskog zala s obljubljenim piscem dovikujemo; Štup Ti do neba živu, a nedaj nam Te Bože dobiti mrtva!

BRATOVŠČINA

HRVATSKIH LJUDI U ISTRI.

Pišu nam iz Kastva:

Glavna skupština „Bratovšćine hrvatskih ljudi u Istri“ držala se je dne 7. oktobra u Kastvu, pošto se ona na 23. septembra obdržavati nije mogla, radi nedovoljna broja nadošlih članova.

Predsjednik prečastni g. Vjekoslav Vlah otvorio skupštinu pozdraviv sakupljene članove, te izrazi ujedno svoju žalost, što je i letos na prvi poziv došlo premalo članova na skupštinu, pa se zato ova danas kao izvanredna sazvali morala. Zatim izvjesti društveni tajnik g. Ernest Jelusić o stanju društva u obće a napose o djelovanju odbora. On reče po prilici: I ove me godine nada prevarela. Reko sam prošle godine, „da povjerenici malo rado, članovi slabo plaćaju, društvo slabo napreduje. I ove godine nismo bili sretniji. Povjerenici ohladnili, broj članova se umanjiva. Ovim načinom, će se Bratovšćinu kasno svoje svrhe dočepati, kasno 5000 fl. sakupiti. Nu ima i uzroka žasto nena- predujemo, kako bi želili, Puk godimice osiromašuje, nesmaže ni najpotrebnijega; a opet je uzrok, što je presvjelti biskup Dobrila utemeljio drugo društvo, bratovšćinu svete obitelji, kojoj je isti plemeniti cilj, da utemelji konvikat za siromašne učenike. Siguran sam, da će mnogi kmet radje podupirati ono, nego naše društvo. Nu jedno i drugo je naše, zato moramo jedno i drugo podupirati, jer jim je ista plemenita svrha: pomoći siromašnomu kmetu, svrha jim je iz kmetke kolibe izučiti popa, činovnika i. t. d.

Društvu mogu najviše pomoći revni povjerenici. Poslali su se povjerenikom izkazi članova, nu dosad se jih malo oglasilo. Bilo do konca godine bolje!!

Društvo je ipak nekoliko napredovalo, a tomu pripomoglo Dr. Dinko Vitezić, koji je društvu poslao dne 4. ožujka o. g. državnu obveznicu nominalne vrijednosti 100 fl. sa dotičnim kuponi, da se doda glavnicu; i predsjednik društva sv. Jerolima Tomo

Gajdek kanonik, koji svake godine za godišnje skupštine spomene članovom Bratovšćinu te liepu sabranu svotu društva pošalje. (Skupština poprati sa Živili.) Što se nebi mogli u raznih sastan- cih sabirati i maleni darovi Bratovšćini? Zrna do zrna pogaća. Nu neima odvažnosti, a odviše obzira ljudskoga. Obzi- rajmo se za onim čim možemo narodu koristiti.

Prije nego predjem na rad odborov, valja mi spomenuti kako se odbor kon- stituirao. Podpredsjednikom bi izabran G. Matija Brusić, tajnikom Ernest Jelusić i blagajnikom Antun Puž. Odbor se sastao samo dva put. U prvju sjednici je odlučio otvoriti natječaj za podpore. U drugoj je podijelio, podpore. Za podpore molilo je 18 učenikah i to 1. pravnik, 8 gimnazijalacah i 7 učiteljskih pripravnikah. Odbor se nije nadao tolikim prošnjam, nu nevolja i slaba ljetina bijaše tomu uzrok. Podpore je dobilo 14 moliteljah, te biase razdijeljeno 260 f. i to pravniku 35 f. gimnazijalcem po 20 f. a učiteljskim pripravnikom po 15 f. Svote se poslaše dotičnim ravnateljstvom, koja su i namire poslala.

Kao prošle godine tako je i ove preč. predsjednik društva sv. Jerolima pozvao odbor, da mu pošalje izvjestje o napredku i djelovanju Bratovšćine, što se i učinilo, te tko želi može čitati u Danici za g. 1870.

Poslije tajnikova izvješća pokaza i razložiti društveni blagajnik g. Antun Puž novčano stanje bratovšćine. Po njem doznasmo koliko je unišlo u svem ove godine, i koliko je prirasla imovina bratovšćine.

Na predlog predsjednikov prešlo se k izboru cenzuralnoga odbora, te budu izabrani g. Mir. Grosman, g. Jos. Glavac učitelj i g. Jos. Stefan občinski pisar u Kastvu.

Cenzuralni odbor od prošle godine podao je izvješće, da su racuni pregledani i u redu pronadjeni. Skupština primi na znanje i odboru dade abs- lutorij.

S obzirom, što se evo već drugu godinu ponavlja, da se k glavnoj skupš- tini nesabere dovoljan broj članovah predlaže g. Er. Jelusić u ime odbora, da bi se §. 17 društvenih pravilah promienio tako, da nebude potrebno, da se sabere 30 članovah nego 15, da bude mogla skupština odlučivati. Skupš- tina pristala na taj predlog, a sad je na odboru, da izhodi od više oblašti tu promjenu pravila.

Član Matko Laginja predlaže, da bi se odbor obratio pismeno na nekoje znamenitije rodoljube po Hrvatskoj za novčanu pripomoć i na nekoja domo- ljubna društva u svrhu, da bi u korist ovoga našega društva priredila zabave.

To se je primilo i odbor umolio da izvrši.

Po tom se prešlo k izboru odbora sa nastajuću godinu.

Skupština jednoglasno odobri do- sadanji odbor te ostaje dakle:

Prečastni g. Vjekoslav Vlah dekan i župnik u Kastvu predsjednik a odbor- nici: Velestovani g. Matija Brusić finan- cialni ravnatelj na Rieci.

Velec. g. Ernest Jelusić nadučitelj u Kastvu
veleč. g. Josip Janc kurat u Rukavcu
veleč. g. Juraj Premuda kurat u sv. Mateju
veleč. Vinko Zamlić kapelan u Opatiji
veleč. g. Anton Puž duh. pomoć- nik u Kastvu.

Gospodarstvo Bratovšćine.

Imovina:

Državne obveznice	f. 350.—
Privatna zadužnica	100.—
Gotovina u štedionici	1815.—
Nedignuti kamati do 30/6 t. g.	253.15
Tražbina od koleđarah	11.28
Gotovina u blagajnika do 31/6/78.	208.89
Vrednost pečata i knjigah	37.—
	f. 2775.42

Dohodci i troškovi g. 1878.

Dohodak.

a) interesi od štedionice do 30/6 t. g.	f. 253.—
b) prinosi u kapital i članovina	451.35
	f. 704.50

Trošak.

a) podpore	f. 260.—
b) postarina i papiri	12.39
	f. 272.39

Prirast t. 432.11

NR. Prirast je još veći, jer, kako je vidjeti, interesi su računani samo do polovice tek. godine.

DOPISI.

Boljuna 13. oktobra.

Sljedeću adresu podpišate i predaše ces. kralj. Kapitanatu pazinskome mnogi obćinari političke obćine Boljuna sa mnogo častnimi župnici Boljuna, Paža, Vranje i Sušnjevice

Brauzvisti Vladaru!

Udostojte se primiti naša iskrena i svesrdna čestitanja, što Van ih salju izpod Učke prigodom Vašeg Slavnog imendana vjerni stanovnici obćine Boljunske.

Veličanstvo!

Sveta i nepokolebiva čuvstva ljubavi i odanosti gojit ćemo vazda kao i dosada u naših srđehi prama Van i Vašoj Svjetloj obitelji; čuvstva što ih nasljedismo od naših djedovah. Kao oni, drugo neželimo, nego živjeti i umrijeti pod obranom otčinske škrbi Absburske kuće.

Veličanstvo!

Dobri Bog poživio Vas i sve vaše narode dugo u sreći i zadovoljstvu!

Pod okriljem Božjim sve više cvao i jačao Slavni austrijski Dom!

U Boljunu 4 listopada 1878.

**

Kazat ću vam kako naše Skole.

1. Ovdješnja učionica u Boljunu. Djeca su se bolje učila u ovom prošastom školskom ljetu, nego prvih ljetah, jer u materinskom jeziku. Sada se vidi, da Hrvatska djeca nemogu čudesa činiti, kao ni drugih narodah djeca, ako se uče u tuđem jeziku.

2. U Sušnjevici se djeca dobro uče hrvatski premda kod kuće govore najviše tako zvani Vlaški (rumunski) jezik.

3. Na Vranji se je otvorila pomoćna škola u mjesecu februaru t. g. Po duši moram pohvalit mnogo častnog

plavčeah kožom obšivenih napadahu na ladje, što bi išle uz vodu ili niz vodu napunjene skupocionom trgovinom. Jednog večera, kad je pustinjak brzim korakom hodio, da do vode dodje, zadje na jednu ravnicu gdje sjedjahu četiri ta gusara okolo ognja, na kom je trstje gorilo. Kad ga zagledaše, potekli su do njega, te ga odvukli do ognja, da ga oplione. Uzeše mu zvonce, knjige, pojas, odielo, i videć da drugo ništa nema, svječulu, dali bi ga pustili. Ali najstariji među njimi, po imenu Toderik, poviče: Nespustajte ga! bit će nam za veslaša.

Tako je svezalo Novara trajni verugama, jednim za nogo, drugim za ruke, traćim za život, i eto ga sužnja četvorice gusarah. Morao jim je hranu pripravljati, oružje brusiti, ladju nastojati i voziti, a nikada druge plaće, nego udarce i proklinjanje. Nada sve se je Toderik kazivao nesmiljen, jer on bijaše zajedno okrutan i saljiv, te bi bez prestanka pustinjaka pitao, što mu je bolje, da je njegov bog moguć?

Jednog dana ta četiri gusara napadoše na jednu ladju, što je išla niza Sonu-vodu i u koj se nadahu naći bogate trgovine; ali se je dogodilo, da je ta ladja provozila čotu strielacah. Strielci obašuse gusare strielami kao oblakom, tako da su trojicu ubili, a četvrtomu, koj bijaše Toderik, probila je strielica jednu prsu.

Novar okrenu onda ladju pram obali i domože se kraja. Sad je bio slobodan i mogao je lasno poljesci, ali je čutio, da ga je obuzelo neko sveto smilovanje za one, koji su ga činili toliko trpiti. Zakopao je ona tri mrtva, zatim se približio k Toderiku. Toderik, sudeć po sabi, da je pustinjak nesmiljen, pomisli da je došao osvetiti se, te mu reče:

— Ubij me brzo, da netrpim mnogo. Al mi Novar odgovori:

Nedaj Bože, da ti se na životu ogrešim, ja bi ti ga pače svojim okdupio!

Gusar se čudom začudi i milo mu bijaše.

— Toga nemože nitko više učiniti, reče on, jer ja već čutim smrtnu mrlzinu, što mi k srcu potaža. Ako je istina, da ma ljubis, premda sam te činio tolike jada jadovati, podaj mi kaplju vode, da žedju ugadam.

Novar pohiti do najbližjega vrela, te ranjeniku donese vode. Ranjenik je pio i gledao u pustinjaka, te mu progovori: Ti si dobar bio meni, koj bijah zločest, ali bili htio još više mi ubiti, pak dati poljubac od prošnja jednom grešniku?

Hoću, prihvatit Novar, i bože daj blagosloven ti bio! To reče, nagne se nad gusara, poljubit ga na znamenje mira i gusar umre.

Isti čas jedan glas, koj odmjeraše po zraku, govorio je ove reči:

g. plovana Pikulića, koji drži ovu školu. U to malo vrieme je dobro poučio djecu čitati i pisati, da je veselje.

4. Sad se radi za školu na Pazu. Dne 20. prošlog septembra je bila komisija za školu na Pazu i se odlučilo, da se imaju djeca učiti hrvatski. Na tu komisiju došao je od strane kapitanata začasni Namjestnik Grof Goess i gospodin školski nadzornik Križnić. Među drugima zapitao je rečeni plemić u kojem jeziku se imaju djeca učiti? od dotične strane bi odgovoreno da hrvatski, jer da su svi hrvati. Nekakov glas se čuje, da bi bolje Talijanski, ali je preslab bio.

Kastav, 28. oktobra.

Danas u jutro dodje k nam Dr. Petris kotarski kapetan sa novim našim ces. kralj. povjerenikom Simićem (dosad komisarom u Krku). Javio je još u subotu glavaru, da će doći ponedjeljak s nekakvim dekretom od vlade, te da se za onaj dan sazovu konsiljeri.

Uzroci, rad kojih se odstavljaju glavni i razpušta obćinsko zastupstvo jesu: Nevaljale liste izborničke, (!) slaba administracija, i nemarnost obć. zastupstva. Od danas fungira već Simić. Pred savjetnici predana mu uprava.

Kako je baš sada došlo od toga komisarjenja, kad bismo imali birati novo zastupstvo, upravo nam je nerazumljivo. Medjutim kad doznam stogod pobliže, javili ću. A bog zna, kako će se Trst i Poreč pogoditi. Nije vrag, da ćemo dva komisara imati.

Pogled po svietu.

U Trstu 30. listopada 1878.

U politici je veoma teška stvar neprevratiti se te pogoditi, što je u njoj istina što li neistina, bilo kad ju tjeras na svoju ruku, bilo kad ju motriš u tuđih rukuh. Tu treba znati i jasno pojmiti što i sto stvari, koje ako se i uče iz knjigah, nemogu se ipak svesti do jedinstva nego u veoma izkusnoj i hladnoj glavi. Zato i jest velikih političarah toli malo na svietu. Tako se je u ovo petnaest danah dogodilo i u nas i u ostalom svietu koješta, što je malo tko predviđao. Nisu to bog zna kako velike stvari, al su ipak znatna kolea u verigi, po kojoj se razvija sadašnja poviest svieta.

Tko bi na primjer bio pouzdano rekao, kad se je dne 20. otvarao ugarski a 22. bečki parlament, da će tamo odstupajuće ministarstvo ukrotiti ugarske zastupnike, a ovdje naše da će sa svojimi imati trista jadah radi zaposjednuća Bosne i Hercegovine? Pa se ipak tako dogodilo. Magjari, koji kao da su bili nakalini sviet popaliti, ako se vnajska politika ne bude tjerala po njihovoj čudi, umiriše se i slegoše na jedan jedini govor ministra Tisze; a u našem parlamentu još sve buči i grmi radi samovoljne tobože vanjske politike Andrassy-eva, koje u Beču nemogu nikako progutati. U Budim-Pešti bijaše dosta reči, da Andrassy-eva politika stalnim zaposjednućem Bosne smiera na zator slavenstva, pak odlanu svakomu srdu; a u Beču nepodje to za rukom sasvim protivnom tvrđjom, da će se name Bosnia i Hercegovina poslje nekog vremena opet vratiti svojemu prvasnjemu gospodaru. S toga u Budim-Pešti kao da će Tisza ostati na svojem mjestu, a u Beču ne samo da se je staro ministarstvo sasvim rasulo, nego ni bivši mu član Depretis nemože nikako da uspie sastaviti novo. Uzrok je tomu ili, što su Magjari povjerljiviji ljudi, ili što su donjuali nešto i gorega; a naši ili što već njevjeruju nikomu, il što su naučili tjerati mak na konac. I gle, to

se sve događa radi našega u državi plemena, kojemu i Nemci i Magjari rade o glavi tako očito, da već toga nemare ni prikrivati kojekakvim izhitrenimi riečimi, kao što je to običaj u političarah. Jednim i drugim smo mi Slaveni trn u peti, pa gdje vide, da bi nam što moglo ikada il ikoliko koristiti, tomu se već iz daleka protive, kao svojoj najvećoj sobstvenoj nesreći. Uz takvu zviersku čud tih dvjuh gospodujućih narodah, kad nebi bilo sjajne vladajuće kuće u koju Slaveni postavljaju svoje neograničeno ufanje, bili bi već odkada prisiljeni izvesti na čisto pojam novovjeke kršćanske države.

To rekavši, trebena nam ni spominjati kojekakvih adresah, što se i u Beču i u Budim-Pešti spremaju na Krunu sve u smislu, da osujele njezine blage naprama nam namjere. Dosti budi rečeno, da Magjari neće ni da uvjerove hrvatskih kraljevinskih poslanikah jedino zato, jer da su izjavili kao što su i morali, da će oni glasovati proti svakoj adresi, koja se glede Bosne i Hercegovine ne bude slagala sa adresom hrvatskog kraljevinskog sabora. Ali tomu da je još jedan uzrok, a možebit još i važniji, a taj da jest, što hrvatski sabor, prateć u Peštu pismenu svoje poslanike, zove ugarski parlament skupnim parlamentom zemaljah svete Stjepanove krune, na što se magjarski centraliske, kao tobože na nekakvu nečuvenu novost, jeze iz sve svoje vladohlepne magjarske duše.

Imali bi još spomenuti našu braću Čehe, o kojih bijasno rekli, da su naučili stupiti i u skupni bečki parlament. Nu o toj stvari što dosad znamo jest, da je Vladislav Riger, vodja česke narodne stranke, bivši prošlih danah u Beču, govorio sa raznimi političkimi prvaci te se osvjedočio, da još nisu dozreule okolnosti, u kojih će moći pomagati i Česi graditi skupnu državu, a bez uštrba svoje kraljevine. To nam je žal, ali se nadamo, da će te okolnosti na skoro dozreuti.

Iz Bosne i Hercegovine neimamo javiti drugo, nego da već tamo preko dvadeset danah krv teče, pa da su se nekoi odieli vojske počeli već i kući vraćati. Usljed česa bijahu porazidjeljena među vojsku mnogobrojnu odličja, a Car je povri toga pisao i razna zahvalna pisma na sve kolike državljane kao i na pojedina odličnija lica, koja su sudjelovala kod zaposjednuća onih zemaljah, kakono na vrhovnoj zapovjednika Filipovića i dalmatinskog namjestnika gjenerala Rodića, iz kojih se vidi, na koji način uvažuje Kruna taj najnoviji po našu vojsku i po našu državu slavni događaj. To je predjumeni odgovor onim, koji bi i sad htjeli, da se one krasne pokrajine ostave i nadalje svojim četverostoljetnim tlačiteljem.

Kao što nisu u našoj naturnjoj, isto tako nisu nekote stvari išle po nagđanju političarah ni u politici ostalog svieta. Tako se govorilo, da su se Rusi i Turci medju sobom sporazumili i dogovorili, a sad toliko što nije medju njimi opeta buknuo rat, na proljeće veli se, da neće počti nikako bez njega. Ruska da je naučila raztrgati berlinski ugovor mira, čemu se Turska, uprta na Englesku, dakako iz petnih žilah opire, pa s toga se i medju Ruskom i Engleskom uže do kraja napelo ne samo u Aziji, nego opet i u Europi. Radi toga Ruska popravlja sve bugarske tvrdjave i šalje preko Balkana novu silnu vojsku, koja kao da neće odanle, dokle se konačno nerieši ogromno izočeno pitanje. Usljed tih događajah digli se i zabalkanski Bugari u Rumeliji i Macedoniji, pak oružjem u ruci traže, da se uzpostavi njihovih stara kraljevina zajedno sa Tracijom ča do samih zidnah carigradskih. Kazu da jih ima već na okupu od 15 do 20 hiljadah ljudi,

dobro oružanim sa puškami i topovi. A veli se, da neće mirovati ni Grčka, ostavljena na cjedilu od Engleske. Čulo se i o nekakvu savezu med Grčkom i Srbijom, kojemu bi mogla pristupiti i Crnogora. Englezi i Francezi kao da misle zagospodariti Egiptom, čemu da se protive Italija i Austrija. Čuje se i to, da će u budućem razvitku izočnog pitanju stojati uzporeda ne samo Engleska i Franceska, nego uza nje i Austrija, dakako proti Rusiji i njezinjoj saveznicu Njemačkoj. Ali to su tekar govorkanja. Radi događajah, što se spremaju u Europi, Engleska da neće za sada vojevati u Aziji, pa se to drži za izliku, kojom išće Engleska da prikrije svoju bojazan. Talijanski parlament da će se otvoriti 20. novembra, a do skora da se ima otvoriti i franceska narodna skupština. U Španjolskoj su pucali na mladoga kralja Alfonsa, al ga po sreći nisu pogodili. Njemački zakoni proti socialistom nalode se već u najbušnjoj porabi. Stari car Vilim da će opet uzeti vladu u vlastite ruke.

Franina i Jurina.

Fr. Juro! zaš kad god tuliko punti va Sloga fale?
Ju. Zaš se na redko štampa, pak da ti opravljači pozaba, i znanji čns moraju sve dolet!
Fr. Znaš, da bi topo bilo, da nam svaku nedelju Sloga prihaja; on put bi sigurno i više punti nutro bilo.

Ju. A na! Da ti poveći složo svaki nekoliko, moglo bi se i to storiti.
Fr. Ah kakoveh imam za drugi put, Jure moj!
Ju. I ja jih imam Franino, da će sve ki god kihal!

Sredstvo proti kupusjakom (gusenican).

Kupus počeo bijue napredovati po ovih predjelih, ali nadošao neprijatelj — kupusnjak, gusenica, te nam osujetio snrviti našu lepu nahu, jer je u nekotih mjestih ove slavne i dične obćine snrviti kupus uništio.

S toga ti ovo, *vrjedn poljodjelce*, sredstvo, koje sam već i ja mnogo put pokušio i uvijek sa dobrim uspjehom, name:

Polj posadjano slogove sa vodom kislicom, kojoj si pridodao nešto zelene galice koja se dohija skoro u svakoj pravoj i poštonoj ljekarni; ili: Posij po slogu po gajkoi struk konoplja pa čes namah opaziti, da gusenice od onakog mirisa bježe.

Ja sam ovo sredstvo već više puti pokušio na preporuku nekog umuog vrtljara, pa sam izkusio svu ono, što gori rekoh t. j. da bježe gusenice od mirisa konoplja.

Osim toga treba marljivo obilaziti mjesta, gdje je kupus posadjan, te opaziti li na kupusov listu lišca od leptira kupusnjaka, od kojih isto lišće, dočim jaha dobro izgazi, da se tako u prvom početku zatara zametak.

Deder, braće poljodjelci, hitito se posla, jer bez nuke ništa ne ima u gospodarstvu. Liepo molim, da ovo sredstvo proti kupusjakom sve naše novine razglase.

Druis mjeseca rujna 1878.

N. Vezic.

Književne viesti.

Hrvatski dom. Zabavnik Hrvatske omladine, što ga već ovo treću godinu izdaje hrvatsko-jučko društvo „Hrvatski dom“ u Zagrebu, izišao je prošlih danah. Liepa ova knjiga, koja se prodaje u knjižari Mućnjak i Senftlebenovoj u Zagrebu, imade 250 stranah, i stoji samo 1 for. 20 noć. Preporučamo ju što većma svim i svuda!

Kratka sveobći zemljopis. Za mladež narodnih učionah sastavio Vjenceslav Zabož Marik. Osmo izdanje. U Zagrebu 1878. Nakladom knjižare Mućnjaka i Senftlebena, U Smiti str. 80. Ciena 35 novc.

Ružice. Najnovija sbirka rado pjevanih hrvatskih pjesamah — posvećena narodu hrvatskom. U Zagrebu. 1879. Nakladom knjižare Mućnjaka i Senftlebena. Str. 91 u 16 tih. Ciena 20 novc.

Oglod riečnika hrvatskoga ili srbskoga jezika, izdala jugoslavenska akademija, uredio Gjuro Dumečić. Upravo izišao, i stoji 1 f. taj prvi svezak.

Nova pjesmarica ili sbirka najobičnijih pjesmiceh, koje običaju djeca pučkih školah pjevati u crkvi i u školi. U Zagrebu. 1879. Nakladom knjižare Mućnjaka i Senftlebena. U žepnom formatu str. 138. Ciena 20 novc.

Sbirka crkvenih pjesamah za školsku mladež. Sastavio svećenik zagrebačke nadbiskupije. U Zagrebu 1878. Nakladom knjižare Mućnjaka i Senftlebena. U žep. formatu str. 76. Ciena 12 novc.

U Zagrebu, tiskom Lavosl. Hartmana i družba izišla je nadavno knjiga pod naslovom: „Poviest hrvatsko književnosti za učiteljske pripravnike“. Sastavio Antun Pečahan, učitelj na petrijskom učiteljsku, član hrv. pedagog. knjiž. sbora.

Hrvatski narodni odvjetnik ili savjetni priručnik, što no ga izlaze naš g. Ivan Jurasić iz Krka, izišao je u svojem 13. svezku, a dostora bit će ciela djelo gotovo.

Različite viesti.

Promjene u tršćansko-koparskoj biskupiji. C. g. Franjo Bukorec, župn. uprav. u Trvižu, je imenovan za župnika u istom mjestu. — M. g. Ivan Grubiša, do sad župnik u Krkaveh, je imenovan za župnika u S. Kržu. — C. g. Jakov Ladavac, do sad duh. pomoć. u Beršecu ide za župn. uprav. u Krkavec. — C. g. Andrija Mikša, duh. pomoć. u Opetlju, ide za svetokatarinskoga kapelana u Pican. — C. g. Marko Andolšek, do sad kapelan u Pregurju, je imenovan za župn. uprav. u Munah. — C. g. Ivan Mahnić, do sad kapelan u Staradi, ide za kapelana u Pregarje.

Preč. g. Dr. Ivan Glavinu, novoimenovani biskup porečko-pulski, posvećen u Gorici dne 6. oktobra, uz pratnju svojih znancah i prijateljah odveo se iz Trsta u Poreč prošle subote parobrodom „Pelagos“, stavljenom mu u tu svrhu na poslužbu od Namjestništva, to bijaše liepe dočekan, a sutra dan svečano uveden u svoja dušerna i vremenita prava. Kvo brzojavke, što ja o toj svečanosti dobi iz Poreča „Triester Zeitung“ od 28: Intronizacija novoimenovanog biskupa porečko-pulskoga, Dr. Ivana Glavine, obavila se juče na najredaceniiji način i u najbljenu redu. U 9 sati služila se svečana služba Božja u duhkun punoj podržnoj crkvi u prisustvu svih oblastih: za tim je sledio svečani provod svegalkotikoga pučanstva gradskog i se-ljačkog. Pri ulazu u grad u bogato nakičenu čadoru, govorio je načelnik, svečano slovo, na koje mu biskup odvratio. Po crkvenoj svečanosti sledilo je uvođenje u vremenita prava kroz vladina povjerenika, savjetnika načelnika Dalmosto. Na gostbu bijahu pozvana prva lica svih oblastih. Uz najživlje učesće svih prisutnih biskup Glavinu napi u zdravlje njeg. veličanstva Cara i nj. svetosti Pape; pokrajinski kapetan u zdravlje biskupa; vladin povjerenik, savjetnik Dalmosto, u zdravlje svećenstva i biskupljunah; načelnik napi u ime srdačna sporazumka. Na večer pokazao su biskup Dr. Glavinu u Kazini, gdje ga je jur čekalo sve koliko društvo. Svečanost se dokončala razsvjetom grada i paljenjem kresovah uz obć veselje.

U Opatiji pred mjesec danah sastalo se nekoliko djevojakah na dogovor, te su stale sakupljati darove za ranjenike naše hrabre vojske u Bosni i Hercegovini. U jedan dan sbrabro liepu svotu od 34 for. i 64 novc. i još do 25 funtah obrabljenog platna. — Ovaj plemeniti čin sam se sobom hvali. Mi ga spominjamo ako i krasno na slavu Opatiji i dičnim Opatijkam. Živite!

Poštarske viesti. C. k. pošta počela je primati za vojnike, boravće u Bosni i Hercegovini, zamotke, koje neprešišu 5 kilogramah težine, a plaćat će se toliko poštarine, kao da su oni za Bosnu odredjeni u Brod, a oni za Hercegovinu u Imotsko.

Izpravak. U 19. broju Naše Sloga od 1. oktobra u različitim viestih, mjesto Fran. čitaj: Šime Mandić iz Boljuna.

Predprošloga tjedna u jutro pojavila se vatra pod samim krovom ovađanje vojničke bolnice, te je izgorio krov i sva sprava što bijaše pod njim. Ni sad se nezna, kako se je ta nesreća pripetila, a i teško da će se ikad doznati; samo je čudno, što se raznese o tom svakojaka mnjenja. Škoda je golema. Bolni vojnici bijahu na doba izneseni te porazmrješeni kojekuda po obližnjim kućah, tako da nije nitko postradao.

Dupanloup, glasnitihi Orleanski biskup preminuo je u 76. godini svoje dobe. Bio je čovjek velika znanja i velike ljubavi do katoličke crkve. Počivao u miru!

Metvo plačo (penzije) ranjenih oficirah i vojnikah. Ranjenici (oficiri, vojnici, vojni duhovnici i vojni činovnici) imaju po dosadanjih zakonih preko penzije (radovite mirovine) i invalidske pristojbe još sljedeće doplatke: 1) Oficiri, duhovnici i činovnici dobivaju, ako su ranjeni ili ozledjeni tako, da postaju neposobni za službu, uz radovitu mirovinu, još 200 forinti ranjeničkog doplatka na godinu. Momčad niže od strážnešta 48 for. na godinu.

Kakovini plodovi radja modernih ili novovjekli odgoj, svjedoci nam brandenburški evangelički konzistorij, po čijem se službenom izkazu doznaje, da ima u Berlinu, tom njemačkom Baholu, do 6000 nekrštenih djece, a jedna trećina Zenitbah nije crkveno blagoslovljena. Pak da nas moderna prosvjeta ne vodi k pogansstvu!

Sa hrvatskog sveučilišta. Uspjeh državnih izpitah u škotskoj godini 1877-8 na pravo — i državoslovnom fakultetu: I. Pravno-povjestni drz. izpit. Ispitani bilo je 68; odobrenih jednostavno 48, s odlikom iz pojedinih straka 3, reprobirano prvi put 14, drugi put 13. II. Sudstveni drz. izpit. Ispitani bilo je 34; jednostavno odobrenih 28, s odlikom svih predmetah 1; s odlikom jedne ili više strakah 4, reprobirano 1. III. Državno-znanstveni. Ispitani bilo 22, jednostavno odobren 21, s odlikom jedan, reprobirano 10. Rigorozni bilo je na ovom fakultetu (očajom g. 1877-8 sudom, a na čast doktora promovirano su 4. Praviteljstva na sveučilištu: U zimskom poljeću god. 1877-8 bilo je upisano na sva tri fakulteta 348 slušalacah i to: na fakultetu bogoslovnom 22 red., 37 izvanred., 59; na pravoslovnom: 212 red., 29 izvanred., 241; na mudroslovnom: 40 red., 8 izvanred., 48. Od ovih je iz Hrvatske 243, Slavonija 62, Dalmacija 5, Ugarske 15, Česke 1, Galicije 1, Istro 6, Kranjske 1, Moravske 1, Stajerske 3, Bugarske 3, Crnogore 1. Lutrija. Prošle godine snosili su ljudi po cijeloj Austriji u malu lutriju 21,708,628 for., dojm se je izplatilo 11,624,508 for. na dobite. Veli se, da se ta kužna bolest na lutriju stavljati sve to više čini, premda su jako slaba vremena. Promislite sve to ljudi, pak pusite lutriju na stran!

Ték Novacah polag Borse u Trstu od 18—30. Oktobra 1878.

Table with 10 columns: D no, Carakani (redni), Naposlani, Lito ster, Prid steo, Prid steo, D no, Carakani (redni), Naposlani, Lito ster, Prid steo, Prid steo. Rows contain numerical data for market transactions.

Liečeničko-Ranarnički AMBULATORIJ ili Obilaznica

zajedno sa zubarskim kabinetom i liti spremonu za liječenje od ušnih i zubnih bolestih te odnosnima ranarskimi i tehničkim operacijam pod ravateljstvom našega vrloga domarada

Dra. ANTONA ŠUTINE Liečnika ranarnika-reznika Posavjetuje u svojem stanu Via Malcantone br. 2 predpodne do 11. a popodne od 1. do 5.

Pregled trčanskoga tržišća. dne 24. Oktobra 1878.

Table with 3 columns: Item, OD, DO. Lists various goods and their prices, including items like 'Vesak primorski i ugarski', 'Kafa Portoriko', 'Cukar austriski', etc.

Grleha bol, kašalj, hraputavica, promuklost, nabez, zadavica, rora, zapala ustnih itd.

NADARENIH Prendinievih Sladkišah (PASTIGLIE PRENDINI)

Sto jih gotovi P. Prendini lučbar i ljekarnik u Trstu.

Veoma pomažu nitelem, propovjodnikom itd. Prebježenih kašlah noših, naravno žutaro hraputavice i grljenih zapalah nestaje kao za čudo uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja sa paziti od varalnih, koji je panosivaju. Zato valja uvijek pitati Prendini-ere sladkišah (Pastiglie Prendini) te glodati, da bude na omotu kutijice (skatule) moj podpis. Srski komad ih sladkišah ima utisnuto na jednoj strani Pastiglie a na drugoj Prendini.

Glenu 30 novč. kutijici zajedno sa naputkom

Prodaju se u Prendini-voj Ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste). A izvan Trsta dostizaju se u: Rijeci kod Prodaha ljekarnika i kod Jechela i Parčićah, miodržara; — u Gorici kod Zanetti-ah, Pontani-ah, Kerpana i Kitorara; — u Puli kod Wassermauna ljekar. i Schrlinera utrožljara; — u Adamov Lučaru kod Viviani-ah; — u Zadini kod Lina; — u Zadru kod Berčića i Berettini-ah; — u Šibeniku kod Borosa i Misuro; — u Špišketu kod Velpi-ah; — u Korčuli kod Zoratti-ah; — u Makarskoj kod Pojani-ah i u svih boljih Ljekarnah ili Specijalnih.

OGLAS. U nakladnoj i umjet. trgovini M. BABIĆA u Budim-Pešti (Budapest Alte Postgasse N. 6.)

NOVE SLIKE OSLOBODIOCI Bosne i Hercegovine. Na toj slici nalaze se osim ovih grbovah: austrijskog, hrvatskog, bosnuskog i hercegovackog, još i jedanaest po fotografijah izrađenih likovah onih ljudi, koji u tom velikom, a po hrvatsku istoriju slavnom djelu najvažnije ulogu imaju, a to su: 1. Njegovo c. k. Velič. Franjo Josip I., car austrijski, kralj ugarski, hrvatski itd., a sad i gospodar Bosne i Hercegovine. — 2. Generalni: Juran Filipović. — 3. Barun Jovanović. — 4. Nadvojvoda Salvator. — 5. Herceg Wirtemberški. — 6. Tegethoff. — 7. Grof Szapary — 8. Katfel. — 9. Miller. — 10. Pukovnici: Rittel. — 11. Villet.

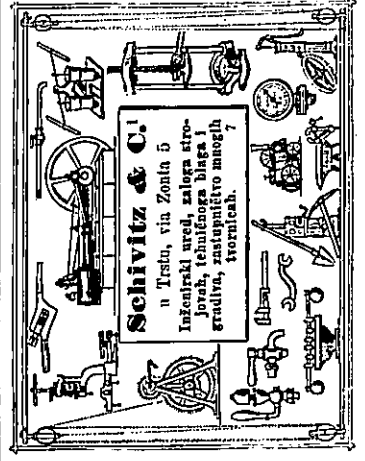
Slika je vrlo divna, i to: poput jednoga kista (križa) izrađena. — Svi likovi ukrašeni su liopim hrvatskim trobojnim okvirima i larorovim vjenicama. II. Slika: Prelazak austro-ugar-hrvatske vojske preko graulice kod Kostjanice 29. Srpnja 1878. III. Slika: Ulazak austro-ugar-hrvatske vojske u Sarajevo 19. Kolovoza 1878.

Sve tri slike jednako su veličine, i to: 50 centim. visoke a 85 široke. Sve tri slike crtao je prvi vještak u monarkiji g. Kacler, i zbilja su remek-djela, sa kojima se naš narod dičiti može.

Čiena je svakoj toj slici zasebno samo f. 1.50 novč. Tko naruču sva tri komada u jedared, taj dobija ova tri slike za f. 4. Tko pak naruču u jedared jedno na drugo najmanje 10 komad, taj dobije svi deset slika za 10 f. Slike će se slati samo za gotov novac, i pak kroz poštarsko pouzeće (zur Postnachnahme).

Novce i poručbine valja slati na ovu adresu: M. BABIĆA in Budapest, Alte Postgasse N. 6.

Višegodišnji solidan rad ove trgovine, jamči svakome za brzu, točnu i sarjestnu poslugu.

NADARENI LUČ. - LIEKARNIČKI OBRтни ZAVOD KARLA ZANETTI-a u Trstu. Veliko razprodavaliste domaćih i stranih osebjnostih sa tvornicom pila-nastih vodalh te ljekarnami u TRSTU, POREČU i GORICI.

Menotti-ovi sladkiši 60 biljadnih ozdravljenih prava tabla za kašalj. Nedjeljece ozdravljen. Ovo neozdravi, toće mu se novel povratiti. Ovi dragocjeni užitnički sladkiši su u svojoj bitnosti za liječenje kašlah i svih drugih vježnih, jar sastavljeni od vrstih ljekovitih rastlinah. Uzmaju se u najboljam uspjehom protiv groznice uzetima kašlju, toli umah u početku kod kaš sa roć ukoronio; onda protiv bolesti od grla, protiv rorini (grjelpe), zapali grla i žljezdah, protiv pomanjkanja glasa; izriše pomažu i nedjeljece.

Okrepna židčina za konje. Ova žest nadži konje do skrajno starosti u jakosti i kreposti. Ona je dobra i protiv magara. Ijudskim bolestima, a osobno protiv ulogom (kostobolji i bedrobolji)

Čisto ulje od treskinih jetarah (Ovo ili fegato di merluzo puro) izrađeno za strova u Americi na račun K. Zanetti-a ljekarnika u Trstu. Ljek komu nelna para protiv suhoj boli, protiv ulogom, gukava ili žalvan, pokostice (carilo dolo ossa), protivki ili bolcu, protiv cingati ili nuzli, protivu mokra-vo, slabini, mrtarosti, belini, kožnita bolestima, bolestima jetarah itd. Moja trenutnie staklenka imadu u staklu uljevano moju luo Olio Fegato Merluzo di Carlo Zanetti, s toga nije jik moć pogrešno zamieniti s imami, ako i trokutinami, što se prodaju pod drugimi imenim.

Franceska žest i morska sol od William-a Leaca. Kućno sredstvo protiv oparibi, žrečobolji, otckilni zlezličah kao i protiv zubobolji, gdje je otmah bolje, čim se samo izvana njom lice namaze, onda kad se tko gdje natučo ili poroze. Njejalna obilježi nebi imala biti bez oroga sredstva, koje je toli ljekovito, a stoji toli malo.

Izdavine od Tamarinda, jednino što su bilo nadareno na raznih zlezbah, najbolji i najuspješljivi lek protiv grizi kao i najuspješnije sredstvo za natarajo blađenje bolniaka. — Opazka: Valja paziti da nebudu paturvene.

Prava žiljeva voda (Vera Aquis di Gligio) za gospojo od Planchois-a, povlašćena parikzko lučbara. Kriepost ove vodo jest jedna od najosobitijih. Ona podaje pti takoru mekastoi i nježnost, kakva je obično za najlopijih mladih gođinah, te čini da izčezne sa lica kujekakvo crvenilo i estalo gruboto. Nijedna gospođa, kojoj je mila krasota i slaboća pila, nebi imala biti bez ove žiljevo vode, koje poraha postaje običnom.

Čisiteljne bobice ili pilule od glasoivnoga padovanskoga prof. Giacomini-a, što se već cijeli 36 god. trado i uzimaju protiv zaljevom ili kravici, tužnostih, troyaru srčca, zapali jetarah i slezeno, samenoju ušnih itd.

Uštrčaji od Dra. Eguidera, što se mogu rabiti bez tuđoj pomoći.

Hoffmannova voda protiv zubobolji. I najjužnih zubobolja prestane namah jednino jednino kapljevom ovoj vodi, kad se na pamuku ili bumbaku turu i skrbotinu balna zuba.

Bresclanski ostrizki storo i skućeno sredstvo protiv srakovrstnoj kostobolji kao također protiv natuel.

Liek protu-groznični od Dra. More komu nelna para protiv toli.

Orizov nepipljivi prah bijelo i ružičasto bojo za gospojo. Onio po 10 novčičah.

Počelnjakova žest (Spirito di Melissa) bosonogih harmotnih a Mlotcih.

Bobice Rodingerova na malo i na veliko.

Sklaštite svih rudnih vodalh sa jamstvom da su sviže i pravc — Predmeti pruževine Ranarske strojevi — Podpasah — Pružice ljekove ili čarape itd. — Jedina omeopatična srednjaja ljekarna.

Sunotočno skočevno ulje bez ikakvi ni duha ni teka, čisti što brzo i bez srako boli Oro su ulje nikad neopkrari, zato bi ga morala imati sraka kuća po koje stakale, da si u potrebi mozo odmah pomoći. Stakaleo po 20 novč.

Sraki imaj oko na paturvenje. — Prodaje se na veliko u luč-obrtnom zaruđu KARLA ZANETTI-a u Trstu, Via Nuova N. 27, sveobče skladištara za Trst, Primorje, Dalmaciju, Grčku, Egipat i Tursku.

SKLADIŠTA: U Koprku kod Giovanni-ah — Motoranu kod Materian-ah — Špišketu kod Toci-ah — Poreču u Istri — Rovinju kod Angellini-ah — Pulu kod Wassermauna — Rijeci kod Prandani-ah i Catti-ah — Lošnjaju kod Orlandi — Zadru kod Andreovich-ah — Šibeniku kod Msturo — Buzetu kod Parisoni-ah — Tržicu (Montebello) kod Fumagalli-ah — Ronchi kod Paturo — Cortignanu kod Lavisoni-ah i u svih prvih ljekarnah evropskih.